

סיכום העדות של שמחה אפלבאום

ליטל כהן, אור עובד, אוראל דוויג, לירן לוי ואגם זמיר

בית ספר: עתיד נווה נחום, באר יעקב

כיתה: י'4

שמחה אפלבאום נולד בשנת 1927 בעיירה מאלץ שבפולין.

בתוך העיר גרו לפני המלחמה כ-750 יהודים.

היהודים בעיירה נהגו לעסוק בחקלאות, במסחר, מלאכה וכו'. כל תושבי העיירה היהודית חיו כמו משפחה אחת גדולה - כולם הכירו את כולם והיחסים עם השכנים היו טובים גם כן.

משפחתו של שמחה הייתה אחת המשפחות העשירות בעירה, היו להם שדות שבהם הם גידלו מגוון רחב של ירקות ופירות, היו להם חיות וגם באר מים.

ביתו של שמחה היה תמיד פתוח בפני כולם ואנשים רבים הגיעו לביתו בשל עסקים, סעודות וכו'.

שלום - סבא של שמחה ז"ל נחשב לאדם כאדם שפחדו ממנו, אך גם העריצו אותו.

אביו של שמחה - יעקב בן מרדכי גם הוא נפטר - הוא היה ציוני נלהב ופעיל, ואמו רחל ז"ל הייתה אישה נמרצת מאוד, חכמה ובעלת חוש הומור.

בעת פרוץ המלחמה שמחה היה בן 12, שמחה וסאכאראצ'וק היו החברים הכי טובים, הם דיברו יחד על הכל ותמיד בילו יחד. באחד מן הימים השניים נפגשו אך הנאצים נתקלו בהם והצליחו להרוג את חברו של שמחה, שמחה נשאר לבדו, הוא נאלץ להפסיק את לימודיו ולטפל בבית ובמשק החי כיוון שאביו נאסר, אמו הייתה עסוקה במשפט ואחותו הגדולה למדה באוניברסיטה.

למרות הכל שמחה הצליח לשרוד את המלחמה אך משפחתו לא הצליחה לשרוד והיא נספתה בשואה.

יזכרו לברכה בני משפחתו, שניספו בשואה:

אביו יעקב בן מרדכי, ניספה בגיל 50 באושוויץ (1943)

אמו רחל, ניספתה בגיל 46 באושוויץ (1943)

אחותו אלקה (אלה), ניספתה בגיל 22 באושוויץ (1943)

סבו (אב אמו) שלום סחרוב, ניספה בגיל 93 באושוויץ (1943)

סבתו (אם אביו) אטל, ניספתה באושוויץ (1943)

שמחה זכה לעלות ארצה ולהתמקם בארץ והוא שם לו למטרה להנחיל לנוער את קורות השואה וממשיך לשמש איש עדות במשלחות בני נוער לפולין ולספר על עברו בבתי ספר ובצה"ל.

שמחה נשוי לנעמי והוא חי עד היום. יש להם 3 ילדים, תשעה נכדים ועשרה נינים.

שמחה זכה להדליק משואה ביום הזיכרון לשואה ולגבורה בשנת 2011

רפלקציות

ליטל כהן:

תעודת זהות: 216285452

התהליך שעברתי בזמן הפעילות וההשתתפות בזיכרון מתחדש היה תהליך מהנה, קשה ואף מאתגר. שמעתי המון סיפורים על ניצולי שואה רבים אך סיפורו של שמחה הוא זה שתפס לי את העין, עניין אותי ואף סיקרן אותי.

אהבתי לקחת חלק בפעילות הזו כיוון שיש לו חשיבות רבה! מטרת הפרויקט הייתה שנזכור ולא נשכח את מה שהדורות הקודמים לנו עברו. בתוך הפרויקט למדתי המון על מה שאותם ניצולי שואה עברו. ניסינו כמה שיותר לדמות את הסיפור של שמחה בין אם זה בבגדים, בתפאורה וברגשות של השחקנים. השקענו רבות בסרט שיצא לנו ובחשיבה על בנייתו. מטרת הסרט היא שבני נוער יחשפו במידה הנכונה לדברים שהדורות הקודמים לנו עברו וידעו על ההיסטוריה שלהם, ועל ההיסטוריה של הארץ שלנו.

את הדברים האלה שלמדתי אני לוקחת איתי להמשך החיים וגם את החוויה הזו.

הגעתי למסקנה שיש פעמים שלא כל חברי הקבוצה יסכימו עם הרעיונות שלי וזה בסדר, שיתפנו פעולה ועברנו יחד תהליך מאתגר.

חילקנו את העבודה בין כל חברי הקבוצה וכך הגענו לתוצאה הטובה ביותר.

בתחילת הפרויקט הרגשתי אבודה, לא ידעתי מה עליי לעשות ואיך הפרויקט אמור להצליח, לאחר שעבדנו יחד ושיתפנו פעולה הגענו לתוצאה הטובה ביותר ואני גאה בה.

אור עובד:

תעודת זהות: 329515555

פעילות זו מבחינתי היא פעילות מאוד חשובה ואני גאה להיות חלק בפעילות להנצחת השואה. למדתי הרבה ולמדתי דברים שלא ידעתי לפני זה להבין באמת מה הם עברו וכמה דברים נוראיים קרו להם בנוסף לכל, למדנו גם איך ליצור תסריט לצלם לביים ועוד.

העבודה בקבוצה הייתה מהנה ויצא לי להתחבר לילדים שהפכו להיות חברים שלי יתרה מכך, העבודה שלנו בקבוצה הייתה עם המון הבנה והקשבה אחד לשני ובסוף יצא לנו את הסרטון הכי טוב שיכל לצאת לנו ברמה שלא חשבתי שתהיה לנו בהתחלה.

בנוסף להכול למדתי לקחת את החיים בפרופורציות ולא להילחץ מכל דבר הסיפור של שמחה לימד אותי שיום אחד אתה יכול להיות הבן אדם עם החיים הכי טובים ויום למחרת הכול יכול להשתנות

לסיכום, הפרויקט הזה לימד אותי הרבה ובעיקר איך לעבוד בתוך קבוצה של הרבה ילדים ושלכל אחד יש דעה אחרת, לפי דעתי הסרטון לא יכל לצאת יותר טוב ממה שיצא.

זה פרויקט שלא נשכח.

אגם זמיר:

תעודת זהות: 326418985

הפעילות הזו של זיכרון מתחדש לדעתי חשובה ביותר מכיוון שכל הפעילות הזו בסופו של דבר יהיה על חלק מאוד משמעותי בהיסטוריה שלנו, השואה.

ראשית הדבר הכי חשוב שלמדנו מתוך הפרויקט הזה הוא לחיות את הסיפור של אותם ניצולי שואה עברו, אומנם לא באמת זה טיפה ממה שהם עברו אבל ניסינו כמה שיותר להתחבר או להרגיש את הסיפור שלהם.

בנוסף, מהפרויקט הזה לא יצאנו רק עם הרבה יותר ידע על השואה, למדנו גם על דברים שיכולים לעזור לנו מאוד בעייתית כמו, צילום, זוויות צילום, עריכה וכו'.

העבודה בקבוצה הייתה מאוד מהנה ומגבשת, יצאנו לצלם את הסצנות ביחד התלבשנו בהתאם וממש ניסינו להעביר את החוויה של שמחה אפלבאום עבר באותה תקופה.

יתרה מכך, את כל מה שלמדנו אני לוקחת איתי להמשך החיים כי בסופו של דבר אלה דברים מאוד חשובים להמשך החיים. למשל, בהתחלה אני מאוד התמקדתי במיוחד בצילום כי זה היה התפקיד שלי בקבוצה אבל לאחר מכן גם שילבתי בתוך הסרט משחק ושיתפתי פעולה ביחד עם חברי הקבוצה.

בנוסף לכך עבודתנו בצוות הייתה מעולה הקשבנו אחד לשני הוא בסוף הוצאנו את הדבר הכי טוב שהצלחנו לעשות. בנוסף תפסיק בהתחלה הרגשתי סקרנות ובסוף התחושות קצת יותר קשות לסיכום, כל המאמצים שלנו במשך כל התהליך השתלמו ויצרנו סרטון מדהים וזהו חוויה של פעם בחיים כי לא נותנים לכולם לעבור אותה וגם לא נשכח את חוויה זאת עוד שנים רבות, נזכור אותה וניקח אותה איתנו.

אוראל דוויג:

תעודת זהות: 328320445

הפעילות זיכרון מתחדש היא דבר מאוד חשוב לעשות בקרב בני הנוער, משום שצריך לתת להם הרבה מודעות כי בסופו של דבר אנו רוצים להמשיך לספר על ההיסטוריה שלנו ושהיא חשובה מאוד.

ראשית, הדבר הכי חשוב שלמדנו הוא קודם כל להתחבר ולהרגיש את הסיפורים שלמדנו עליהם ובמיוחד של שמחה אפלבאום בנוסף על כך גם שצילמנו את הסצנות הרגשנו מה הוא עבר.

שנית, העבודה בקבוצה הייתה מאוד מגבשת וגם חידשה לנו המון בנושא של הצילום והעריכה שלא ידענו לפני כן.

בהמשך על כך את הדברים שלמדתי אני לוקח להמשך החיים וגם אזכור את החוויה הזאת

למשל בהתחלה אני התמקדתי בעריכה כי זה היה התפקיד שלי בתוך הקבוצה בנוסף התחושות שלי בהתחלה היו מסקרנות ואחרי זה גיליתי דברים חדשים.

לירן לוי:

תעודת זהות: 328151451

בפעילות זכרון מתחדש עברתי תהליך ארוך בהתחלה לא כל כך הבנתי מה זה אומר זיכרון מתחדש אבל ברגע שהתחלנו לחקור על השואה לראות עדויות התחלתי להין לעומק מה זה אומר זיכרון מתחדש.

היה כיף להשתתף בפעילות זו, למדתי מלא לדוגמא למדתי איך בונים תסריט לסרט, למדתי איך מצלמים בסרטים וכו'.

היה חוויה להשתתף בפרויקט הזה ולעבוד בקבוצה גם שלפעמים היה קצת קשיים היה כיף מאוד.